

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,
ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αθήνα, 14-7-2015

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 174/2015

Γνωμοδοτούσα : Ευθυμία Ε. Γκαράνη, Πάρεδρος ΝΣΚ

Αρ. Ερωτήματος : το με αρ. ΥΠΟΠΑΙΘ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΒΧΜΑΧΜΑΕ/163627/
/97133/4911/1487/16-6-2015 έγγραφο του Τμήματος Βυζαντινών &
Μεταβυζαντινών Αρχαιολογικών Χώρων, Μνημείων και Αρχαιολογικών Έργων
της Δ/σης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων της Γενικής Δ/σης
Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας
και Θρησκευμάτων.

Περίληψη Ερωτήματος : Ερωτάται, εάν είναι δυνατή η εισαγωγή στο
Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο του ΥΠΟΠΑΙΘ, προς έκδοση γνώμης, νέας
αίτησης του διοικούμενου επί ζητήματος, για το οποίο εκδόθηκαν
απορριπτικές κρίσεις της Διοίκησης και εκκρεμεί αίτηση ακυρώσεως κατ'
αυτών ενώπιον του ΣΤΕ.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος έχω την ακόλουθη γνώμη:

-I- ΙΣΤΟΡΙΚΟ.

1. Με το με αρ. πρωτ. 3091/5-6-2011 έγγραφό της, η 7^η Εφορεία
Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Λάρισας (στο εξής η «Υπηρεσία»), ζήτησε από το
Αστυνομικό Τμήμα Ζαγοράς να διακόψει κάθε οικοδομική εργασία επί του

ακινήτου του Ν.Γ., στη θέση Μπάνικα Μακρυρράχης Πηλίου *«επειδή η περιοχή είναι αρχαιολογικός χώρος και δεν έχει ζητηθεί η από τον αρχαιολογικό νόμο απαιτούμενη άδεια της υπηρεσίας μας»*. Ακολούθως, εκδόθηκε το από 8-1-2011 Αποδεικτικό Διακοπής Οικοδομικών Εργασιών του άνω Αστυνομικού Τμήματος, δια του οποίου βεβαιώθηκε ότι οι εργασίες *«δεν είχαν ξεκινήσει»*.

2. Την αμέσως επόμενη ημέρα, ο Ν.Γ., υπέρ του οποίου είχε ήδη εκδοθεί η με αρ. 117/2011 οικοδομική άδεια ανέγερσης διόροφης οικοδομής της Δ/σης Πολεοδομίας, υπέβαλε προς την Υπηρεσία την αρχιτεκτονική μελέτη της οικοδομής που προετίθετο να αναγείρει και ζήτησε, την έκδοση άδειας οικοδόμησης, από πλευράς αρχαιολογικού νόμου.

Κατόπιν ομόφωνης γνώμης του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείου Θεσσαλίας (συνεδρίαση 199/16-9-2011), εκδόθηκε η με αρ. πρωτ. 5700/17-10-2011 Απόφαση της Υπηρεσίας, απορριπτική της αίτησης του Ν.Γ. *«διότι από την ανέγερσή της (ενν. της οικοδομής) θα προκληθεί άμεση βλάβη και αλλοίωση του αρχαιολογικού χώρου του Παλιόκαστρου Μακρυρράχης και του περιβάλλοντός του»*.

3. Επί της από 17-11-2011 αίτησης θεραπείας κατά της ως άνω απορριπτικής πράξης, ο Ν.Γ. ζήτησε να του χορηγηθεί η άδεια ανοικοδόμησης, υποβάλλοντας νέο τοπογραφικό διάγραμμα, σύμφωνα με το οποίο η οικοδομή χωροθετούνταν σε άλλη θέση του οικοπέδου και συγκεκριμένα σε απόσταση 35 μ. από τα αρχαιολογικά ευρήματα και σε υψομετρική διαφορά 12μ-15μ., ώστε να μην ευρίσκεται σε οπτική επαφή με αυτά.

Ακολούθως εκδόθηκε, κατόπιν ομόφωνης γνωμοδότησης του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Θεσσαλίας (συνεδρίαση της 201/25-11-2011), η με αρ. πρωτ. 7078/15-12-2011 απόφαση της Υπηρεσίας, απορριπτική της αίτησης θεραπείας με την αιτιολογία ότι *«από την ανέγερσή της (ενν. της οικοδομής) θα προκληθεί άμεση βλάβη και αλλοίωση του μνημείου (Παλιόκαστρο του Μπάνικα) και του περιβάλλοντός του.»*

4. Την 2-7-2012 ο Ν.Γ. κατέθεσε στο Υπουργείο Πολιτισμού την από 28-6-2012 ιεραρχική προσφυγή, με την οποία ζήτησε την ακύρωση της ως άνω 7078/2011 πράξης απόρριψης της αίτησης θεραπείας, επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπάρχει κηρυγμένος αρχαιολογικός χώρος στην περιοχή και ότι η Υπηρεσία δεν αιτιολόγησε τη βλάβη που απειλείται από την προτεινόμενη οικοδομή επί των αρχαιολογικών ευρημάτων.

Κατά τη συνεδρίαση 31/18-12-2012, το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ) γνωμοδότησε ομόφωνα «*υπέρ της απόρριψης της ιεραρχικής προσφυγής του Ν.Γ. κατά της με αρ. πρωτ. 7078/15-12-2011 Απόφασης της 7^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων διότι η εν λόγω Απόφαση θεωρείται πλήρως και νομίμως αιτιολογημένη*»

Ακολούθως, εκδόθηκε η ΥΠΑΙΘΠΑ/ΓΓΠ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΑΧΜΑΕ/Φ321/78045/38220/2773/1255/14-5-2013 Απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, που απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή με την ίδια ως αιτιολογία της γνωμοδότησης του ΚΑΣ.

5. Την 10-7-2013 ο Ν.Γ. κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 20-6-2013 (Ε3277/10-7-2013) αίτηση, με την οποία ζήτησε τη δικαστική ακύρωση των ως άνω 5700/17-10-2011 και 7078/15-12-2011 απορριπτικών πράξεων της Υπηρεσίας καθώς και της προαναφερθείσας Υ.Α., απορριπτικής της ιεραρχικής προσφυγής. Η υπόθεση πρόκειται να εκδικαστεί, μετά από αναβολές, την 25-11-2015.

6. Την 8-1-2014 ο Ν.Γ. κατέθεσε προς την Υπηρεσία νέα αίτηση, με την οποία ζήτησε την επανεξέταση της υπόθεσής του και τη χορήγηση της άδειας έναρξης οικοδομικών εργασιών, επικαλούμενος το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τη δική του περίπτωση, η Υπηρεσία είχε επιτρέψει την ανέγερση οικοδομής σε ιδιοκτησία όμορη προς το ακίνητό του.

Πράγματι, όπως προκύπτει από το με αρ. πρωτ. 2376/18-6-2012 έγγραφο της Υπηρεσίας, η τελευταία επέτρεψε την ανέγερση μιας διόροφης και μιας ισόγειας οικοδομής σε όμορο ακίνητο ιδιοκτησίας Σ. & Μ. Μ. στην

θέση Μπάνικα Μακρυνράχης, με την αιτιολογία ότι «στην περιοχή κατάληψης του έργου δεν υπάρχουν ορατά ίχνη αρχαιοτήτων ή μνημεία αρμοδιότητας της Εφορείας μας και κατά συνέπεια δεν έχουμε αντίρρηση από την άποψη του Ν. 3028/2002... Η άδεια χορηγείται με τους ακόλουθους όρους: 1. Οι εκσκαφικές εργασίες θα γίνουν με επίβλεψη υπαλλήλου της Υπηρεσίας μας, 2. Εφόσον κατά τις εκσκαφές αποκαλυφθούν αρχαιότητες, οι εργασίες θα διακοπούν αμέσως, προκειμένου να ακολουθήσει ανασκαφική έρευνα, από τα αποτελέσματα της οποίας θα εξαρτηθεί η χορήγηση ή μη τη τελικής άδειας».

Σχετικά με την εν λόγω αδειοδότηση, η ερωτώσα υπηρεσία απέστειλέ προς το ΣΤΕ το με αρ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΑΧΜΑΕ/169276/100662/5842/2074/5-8-2014 έγγραφο της, στο οποίο αναφέρεται ότι «το αγροτεμάχιο ιδιοκτησίας Μ. δεν εμπίπτει στα υπό καθορισμό όρια του αρχαιολογικού χώρου που καταρτίζει η 7^η ΕΒΑ».

7. Με το με αρ. ΥΠΟΠΑΙΘ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΒΜΑΧΜΑΕ/163627/97133/4911/1487 έγγραφό της, η ερωτώσα υπηρεσία ερωτά εάν είναι δυνατή η εισαγωγή της ως άνω, από 8-1-2014, νέας αίτησης του Ν.Γ. στο ΚΑΣ για την έκδοση γνωμοδότησης, πριν την έκδοση απόφασης του ΣΤΕ επί της προαναφερθείσας αίτησης ακύρωσης.

-II- ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

A. Στις διατάξεις του άρθρου **24 παρ. 1** και **4 ν. 2690/1999** «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 45/9.3.1999) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 24 Αίτηση Θεραπείας - Ιεραρχική προσφυγή. 1. Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς, προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των έννομων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία

προϊσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιεραρχική προσφυγή). 2. Η διοικητική αρχή στην οποία υποβάλλεται η, κατά την προηγούμενη παράγραφο, αίτηση οφείλει να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο την απόφασή της για την αίτηση αυτή το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, εκτός αν από ειδικές διατάξεις προβλέπεται διαφορετική προθεσμία. 3. ... 4. Αν η πράξη ακυρωθεί, η υπόθεση επανέρχεται στην αρχή που εξέδωσε την πράξη, εκτός αν οι σχετικές διατάξεις προβλέπουν αρμοδιότητα της προϊσταμένης αρχής για την έκδοσή της.»

Στις διατάξεις των άρθρων **10 παρ. 3, 12 παρ. 1 και 4, 13 παρ. 1 εδ. α', 49 παρ. 1 και 2 και 50 παρ. 1 και 4 ν. 3028/2002** «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» ΦΕΚ Α' 153/28-6-2002) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 10 Ενέργειες σε ακίνητα μνημεία και στο περιβάλλον τους. 1. 2. 3. ... η οικοδομική δραστηριότητα πλησίον αρχαίου επιτρέπεται μόνο μετά από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου. Η έγκριση χορηγείται εάν η απόσταση από ακίνητο μνημείο ή η σχέση με αυτό είναι τέτοια ώστε να μην κινδυνεύει να επέλθει άμεση ή έμμεση βλάβη αυτού λόγω του χαρακτήρα του έργου ή της επιχείρησης ή της εργασίας.»

«Άρθρο 12 Οριοθέτηση αρχαιολογικών χώρων 1. Οι αρχαιολογικοί χώροι κηρύσσονται και οριοθετούνται ή αναοριοθετούνται με βάση τα δεδομένα αρχαιολογικής έρευνας πεδίου και απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου, συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα και δημοσιεύεται μαζί με αυτό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 2..... 3. 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 10 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους αρχαιολογικούς χώρους.»

«Άρθρο 13 Αρχαιολογικοί χώροι εκτός οικισμών Ζώνες προστασίας 1. Στους χερσαίους αρχαιολογικούς χώρους που βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλεως ή εκτός ορίων νομίμως υφισταμένων οικισμών, η άσκηση γεωργίας, κτηνοτροφίας, θήρας ή άλλων συναφών δραστηριοτήτων, καθώς και η οικοδομική δραστηριότητα είναι δυνατή μετά από άδεια, που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου.»

«Άρθρο 49 Τοπικά Συμβούλια Μνημείων: 1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτούνται Τοπικά Συμβούλια Μνημείων (ΤΣΜ) στην έδρα κάθε διοικητικής περιφέρειας και στις νησιωτικές περιοχές, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. 2. Τα ΤΣΜ είναι αρμόδια να γνωμοδοτούν για όλα τα ζητήματα που αφορούν σε μνημεία, χώρους και τόπους της περιφέρειάς τους, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις διατάξεις της παραγράφου 5γ του άρθρου 50. **Τα Τοπικά Συμβούλια είναι δυνατόν να εξετάζουν εκ νέου, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, ένα ζήτημα που έχει ήδη κριθεί, μόνο εάν διαπιστώνουν ότι προέκυψαν εκ των υστέρων νέα ουσιαστικά στοιχεία.»**

«Άρθρο 50 «Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο: 1. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού συγκροτείται Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ), 2. 3. ... 4. Στην αρμοδιότητα του ΚΑΣ ανήκουν θέματα που αφορούν στην προστασία αρχαίων μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων που αποτέλεσαν το χώρο εξαιρέτων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων έως το 1830.....»

Στις διατάξεις του άρθρου **32 παρ. 1 π.δ. 18 της 30.12.88/9.1.89** «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (ΦΕΚ Α 8/1989) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 32 Ανάκληση, ακύρωση, λήξη ισχύος προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης 1. Η δίκη καταργείται αν μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου η προσβαλλόμενη πράξη ή δικαστική απόφαση ανακλήθηκε, ακυρώθηκε ή εξαφανίσθηκε. 2. ...».

Β. Από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Η έκδοση οικοδομικής άδειας σε περιοχή διεπόμενη από την αρχαιολογική νομοθεσία προϋποθέτει την, μετά από απλή γνώμη του αρμοδίου συμβουλίου (ΣΤΕ 4498/2011), προηγούμενη χορήγηση της σχετικής έγκρισης από την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία, η οποία πρέπει να κρίνει

αν, από την ανέγερση, τη χρήση ή τη λειτουργία του οικοδομήματος, υφίσταται κίνδυνος να επέλθει άμεση ή έμμεση βλάβη στον αρχαιολογικό χώρο ή στο μνημείο και το περιβάλλον αυτού (ΣΤΕ 5013/2013). Ειδικότερα, η έγκριση οικοδομικών εργασιών δίδεται εάν η απόσταση του έργου από το ακίνητο μνημείο και το περιβάλλον του ή η σχέση με αυτό είναι τέτοια, ώστε να μην κινδυνεύει να επέλθει άμεση ή έμμεση βλάβη σε αυτό (ΣΤΕ 2926/2011). Εξάλλου, η κήρυξη αρχαιολογικού χώρου δεν συνεπάγεται απόλυτη απαγόρευση εκμετάλλευσης του χώρου αλλά αποτελεί τη γνωστοποίηση προς κάθε ενδιαφερόμενο ότι ο χώρος παρουσιάζει αρχαιολογικό ενδιαφέρον και η εκτέλεση οποιοδήποτε έργου επί αυτού υπόκειται στον έλεγχο του Υπουργείου Πολιτισμού (ΣΤΕ 3284/2004, 1784/2003).

Η αιτιολογία της χορηγούμενης έγκρισης ή της τυχόν απόρριψης πρέπει να περιέχει **α)** περιγραφή του προστατευτέου μνημείου, **β)** περιγραφή του προς εκτέλεση έργου και **γ)** τεκμηριωμένη εκτίμηση των επιπτώσεων του έργου επί του μνημείου, δύναται δε να προκύπτει (η αιτιολογία) και από τα στοιχεία του φακέλου και, ιδίως, από τη γνωμοδότηση του αρμοδίου Συμβουλίου (ΣΤΕ 569/2012).

2. Σε περίπτωση έκδοσης, από την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία ατομικής διοικητικής πράξης, βλαπτικής για τα συμφέροντα του διοικούμενου (όπως, εν προκειμένω, η, από πλευράς αρχαιολογικού νόμου, άρνηση χορήγησης άδειας ανοικοδόμησης), δύναται αυτός, προτού καταφύγει στη δικαστική οδό, να υποβάλλει προς τη Διοίκηση τις απλές διοικητικές προσφυγές, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 24 ν. 2690/1999. Ειδικότερα, δύναται να καταθέσει **αίτηση θεραπείας** προς την αρχή που εξέδωσε τη δυσμενή πράξη, με αίτημα την επανεξέταση της υπόθεσης και την ανάκληση ή την τροποποίηση της βλαπτικής πράξης. Ο διοικούμενος, με την αίτηση θεραπείας, δύναται να θέσει υπόψη της Διοίκησης νέα κρίσιμα για την υπόθεση στοιχεία, τα οποία η, επιλαμβανόμενη της αίτησης θεραπείας, αρχή οφείλει να ερευνήσει (ΣΤΕ 1113/2008). Εάν η, επί της αίτησης θεραπείας, πράξη εκδοθεί μετά από νέα έρευνα, εκ μέρους της Διοίκησης, του

πραγματικού της υπόθεσης, με συνεκτίμηση των νέων στοιχείων, τότε έχει εκτελεστό χαρακτήρα και προσβάλλεται ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου, ακόμη και αν περιέχει όμοια, από πλευράς αποτελέσματος ρύθμιση, δηλ. ακόμη και αν η αρχή εμμείνει στην αρχική της κρίση, αλλά μετά από τη νέα έρευνα (ΣΤΕ 3259/2008, 1113/2008, ΔΕΑ 508/2013). Η αίτηση θεραπείας (όπως εξάλλου και η κατωτέρω αναφερόμενη ιεραρχική προσφυγή) δεν υπόκειται στον κανόνα της άπαξ ασκήσεως και μπορεί, συνεπώς, ο διοικούμενος να υποβάλλει προς τη Διοίκηση περισσότερες της μιας αιτήσεις. Στην περίπτωση αυτή, πράξη της Διοίκησης επί δεύτερης αίτησης θεραπείας του διοικούμενου, η οποία εμμένει μεν στην κρίση της απάντησης που δόθηκε επί της πρώτης αίτησης θεραπείας αλλά βασίζεται σε διαφορετική αιτιολογία είναι επίσης εκτελεστή διοικητική πράξη, προσβλητέα ενώπιον των Δικαστηρίων (ΣΤΕ 426/2000).

Επιπλέον, ο διοικούμενος δύναται να απευθυνθεί προς τον Υπουργό Πολιτισμού, ως ιεραρχικώς προϊστάμενο της αρχαιολογικής υπηρεσίας που εξέδωσε τη δυσμενή πράξη, υποβάλλοντας **ιεραρχική προσφυγή** με αίτημα την ακύρωση της τελευταίας. Η ιεραρχική προσφυγή συνεπάγεται, κατά κανόνα, την επανεξέταση της προσβαλλόμενης πράξης, μόνο από την άποψη της νομιμότητας, η δε προσβαλλόμενη με την ιεραρχική προσφυγή πράξη παραμένει εκτελεστή (ΣΤΕ 2814/2011, 3408/2008). Σε περίπτωση ακύρωσης της πράξης, η υπόθεση επανέρχεται, προς κρίση, στην αρχή που εξέδωσε την αρχική δυσμενή πράξη, εκτός αν οι σχετικές διατάξεις προβλέπουν αρμοδιότητα της προϊστάμενης αρχής για την έκδοσή της.

Για την υποβολή των εν λόγω απλών διοικητικών προσφυγών δεν τάσσεται από το νόμο προθεσμία (Σπηλιωτόπουλος *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου* σελ. 258). Γίνεται, ωστόσο, δεκτό ότι πρέπει να υποβάλλονται εντός του, κατά περίπτωση, κρινόμενου ως ευλόγου χρόνου (ΝΣΚ 93/2009, 305/2005), με ακρότατο χρονικό όριο για την υποβολή τους και την επ' αυτών έκδοση απόφασης από το αρμόδιο όργανο την προηγούμενη της ημέρας της πρώτης συζήτησης του ενδίκου μέσου κατ' αυτών. Τυχόν ανάκληση, εκ μέρους της Διοίκησης, της διοικητικής πράξης μετά την άσκηση της αίτησης

ακύρωσης κατ' αυτής και προ της συζήτησης, συνιστά λόγο κατάργησης της σχετικής δίκης, σύμφωνα με το άρθρο 32 π.δ 18/1989.

-ΙΙΙ- ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ:

Από την υπαγωγή του πραγματικού στις προεκτεθείσες διατάξεις συνάγονται τα εξής:

Με την από 8-1-2014 αίτησή του προς την Υπηρεσία, ο Ν. Γ. ζητά την επανεξέταση της υπόθεσης του (ήτοι την επανεξέταση της άρνησης της Υπηρεσίας να του χορηγήσει άδεια οικοδομής στο ακίνητό του), επικαλούμενος, ως νέο στοιχείο, την, εκ μέρους της Υπηρεσίας (και μεταγενέστερη της προς αυτόν άρνησης) αδειοδότηση οικοδόμησης επί ακινήτου ομόρου προς το οικόπεδό του.

Με την εν λόγω αίτηση δεν προβάλλεται παράπονο κατά της ΥΠΑΙΘΠΑ/ΓΓΠ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΑΧΜΑΕ/Φ32/78045/38220/2773/1255/14 – 5 – 2013 απόφασης του Υπουργού (η οποία έκρινε μόνο ως προς την αιτιολογία της με αρ. πρωτ. 7078/15-12-2011 απόφασης της 7^{ης} ΕΒΑ, τη θεώρησε πλήρως αιτιολογημένη και απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή), αλλά ζητείται η επανεξέταση της θέσης της Υπηρεσίας, όπως αυτή έχει εκφραστεί μέσω των με αρ. πρωτ. 7078/15-12-2011 και 5700/17-10-2011 εκτελεστών αποφάσεων αυτής, που απέρριψαν (με διαφορετική αιτιολογία εκάστη) το αίτημα του Ν.Γ. για ανοικοδόμηση. Συνεπώς, **η από 8-1-2014 αίτηση συνιστά νέα αίτηση θεραπείας** προς ανάκληση ή τροποποίηση των ως άνω προηγούμενων αποφάσεων της Υπηρεσίας. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται σε στάδιο που αφενός μεν δεν έχουν ακόμη ξεκινήσει οικοδομικές εργασίες, αφετέρου δε δεν έχει συζητηθεί η ένδικη αίτηση ακυρώσεως και πρέπει να εξεταστεί αιτιολογημένα από την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία στο προαναφερθέν πλαίσιο του άρθρου 10 παρ. 3 ν. 3028/2002, μετά γνώμη του αρμοδίου Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων (άρθρο 49 παρ. 2 εδ. β'), με συνεκτίμηση και επιπλέον πλήρη και ειδική αιτιολόγηση και του προβαλλόμενου νέου στοιχείου (ΣΠΕ 1932/1990).

-IV- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κατόπιν των ανωτέρω, στο τιθέμενο ερώτημα αρμόζει η απάντηση ότι η Υπηρεσία, χωρίς να κωλύεται από την εκκρεμή ενώπιον του ΣΤΕ αίτηση ακυρώσεως του Ν.Γ. κατά των προηγούμενων απορριπτικών κρίσεων αυτής, δύναται και οφείλει να εισάγει την από 8-1-2014 νέα αίτηση θεραπείας αυτού στο αρμόδιο Τοπικό Συμβούλιο Μνημείων, προς συνεκτίμηση του νέου στοιχείου που προβάλλει ο διοικούμενος και έκδοση σχετικής γνώμης, ακολούθως δε να εκδώσει, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, αιτιολογημένη κρίση επί του ζητήματος της χορήγησης ή μη της αιτούμενης από τον διοικούμενο έγκρισης οικοδόμησης, είτε εμμένοντας στην αρνητική της θέση είτε ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις προηγούμενες απορριπτικές ατομικές διοικητικές πράξεις αυτής.

Η Γνωμοδοτούσα,
Ε.Καρίνη
ΕΥΘΥΜΙΑ Ε. ΓΚΑΡΑΝΗ
Πάρεδρος ΝΣΚ